

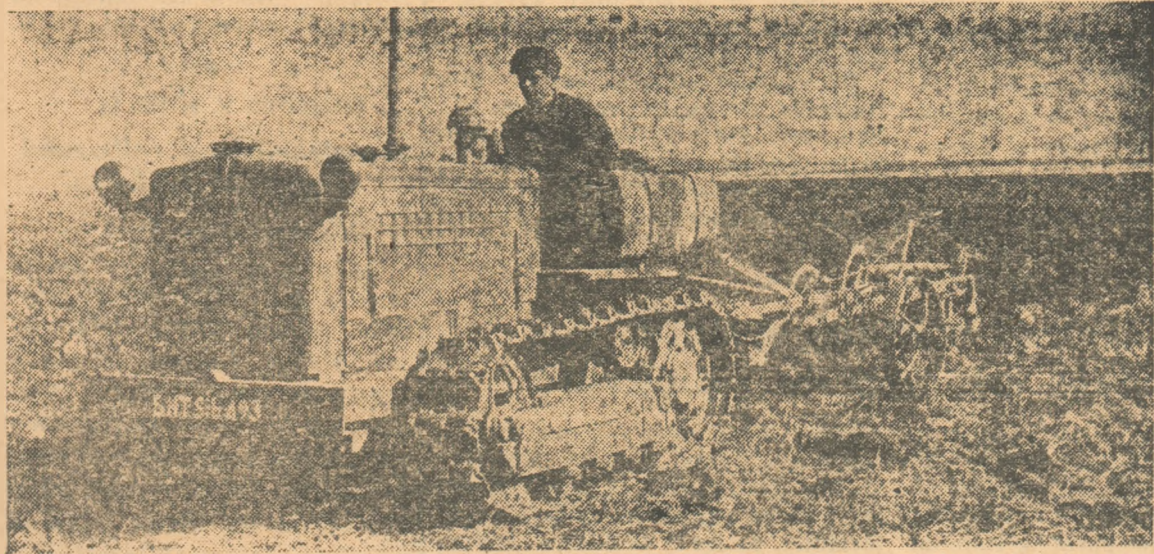
ALBINA

Revista săptămînală
a aşezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a, Nr. 327

8 pagini — 15 bani

Miercuri 31 martie 1954

În fotografie: Tractoristul Vlad Marin, de la S.M.T.-Turnișor, raionul Sibiu, arînd pe ogoarele gospodăriei agricole colective „Drumul Libertății” din comuna Șura Mică

LA SEMĂNAT!

*S-a dus zăpada albă de pe întinsul țerii,
S-au dus zilele Babei și nopțile vegherii,
Cîmpia scoate aburi; pe umedul pămînt
Se-nlînd cărări uscate de-al primăverii vînt.*

Așa a cîntat marele nostru poet Vasile Alecsandri, acum aproape 90 de ani, sosirea primăverii. Chiar și-n vremea cînd țărănul robea pe pămîntul moșieresc, cînd sărăcia nu-l părăsea din leagăn și pînă la mormînt, zîua cînd pămîntul luminat de soarele primăvăratic primea în sinul său darnic sămînța, aducea o rază de bucurie.

Azi pămîntul este al omului harnic, muncitor. Fiecare izbîndă în muncă slujește creșterii buneistării a poporului. Greutăți mai sînt. Dar cei ce muncesc nu se bat singuri cu ele, ci au un sprijin tot mai puternic din partea statului democrat-popular. Călăuză bună ni-l partidul clasei muncitoare, ce ne învață cu grijă părintească în ce fel să lucrăm pămîntul, cum să folosim cit mai larg descoperirile științei, experiența minunată a colhoznicilor sovietici, pentru sporirea producției agricole.

Munca ce-o facem acum, în primăvară, hotărăște în deosebit de mare măsură ce recolta vom culege: săracă sau bogată. Pentru ea la toamnă hambarele să ne fie pline, trebuie să aplicăm cu grijă îndemnul caprinse în Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la pregătirea și executarea muncilor agricole din primăvara acestui an.

În părțile de apus ale țării mii de țărani au terminat de însămînțat culturile din epoca I-a. În partea de miază-noapte, în raionul Sighet, pînă la 25 martie au fost semănaute sute și sute de hectare cu orz, grîu de primăvară și cartofi timpurii. Colectiviștii din Șelimbăr-Sibiu au terminat pînă la 22 martie semănatul culturilor din epoca II-a.

E foarte însemnat însă să știm nu numai cînd însămînțăm, ci și cum însămînțăm. Frunțașii agriculturii au arătat în consfătuirile lor că o seamă de metode noi, ca, de pildă, semănatul în cuiburi așezate în pătrat la porumb, cartofi și floarea soarelui sau pregătirea răsadurilor de legume în cuburi nutritive, precum și respectarea tuturor regulilor agrotehnice, le-au asigurat recolte mari, cum nu s-au mai văzut în țara noastră. De aceea, acum, cînd punem sămînța în ogor, să ne gîndim bine, să urmăm pilda frunțașilor, pe care o putem cunoaște stînd de vorbă cu ei, rugîndu-i să ne vorbească la cîminul cultural sau citînd ce scriu ziarele și revistele despre noile metode agrotehnice — metode ale belșugului.

Din păcate însă mai sînt gospodari care au

rămas în urmă, ținîndu-se după unele obiceiuri vechi, obiceiuri ale sărăciei de odinioară. Aceasta-i o pagubă mare nu numai pentru casa țărănului ce-și irosesește munca și culege puțin, dar și pentru țara întregă.

În regiunea Galați, în multe sate țărani nu au înțeles cit de dăunătoare e tărăgănarea pregătirilor pentru însămînțări. În timp ce în unele comune, ca de pildă Dăeni și Greci, a început munca pe ogor, prin preajmă o seamă de producători agricoli nici nu și-au pregătit și tratat sămînța, iar gunoiul de grajd, îngrășămînt de preț, e aruncat la marginea satului.

Țărănul chiar dacă-i mai vîrstnic, nu trebuie să-și inchipuie că știe totul despre cultura pămîntului. Omul cit trăiește, învață. Găsim sfatul înțelept, sfatul științei, la cîminul cultural, în cărțile și broșurile agrotehnice. Azi, ca niciodată pînă acum, ziarele și revistele cuprind bogate învățăminte pentru producătorii agricoli, cum să sporim recolta în gospodăria individuală, în gospodăriile agricole colective și în întovărășiri. La radio putem asculta, de asemeni, sfaturi de mare preț în lupta pentru o recoltă bogată.

Alunci cînd căminele culturale și tehnicienii nu dau sprijinul cuvenit țărănimii muncitoare, să cerem sfaturilor populare să ia măsuri de îndreptare grabnică a lucrurilor. Azi fiecare om muncitor e stăpîn în satul său și de cuvîntul lui trebuie să se țină seama neapărat.

Cînd te îndemni, te întreci cu cineva, munca are mai mult spor. De aceea, să ne prindem în întrecere patriotică între comune și sate, vecin cu vecin, să vedem cine termină munca la timpul potrivit și o face mai temelnică, după știința agrotehnică.

Să cerem căminului cultural să dea tot ajutorul la închegarea și desfășurarea acestei întreceri. La panourile de onoare să apară fotografiile frunțașilor, să se dea serbări în cinstea celor care sînt primii în întrecere, iar pe codași să-i trezim din somn cu o strigătură bună.

E primăvară. Sămînța pusă în aceste zile abia se trezește la viață în brazda caldă. Dar să ne gîndim de pe acum la vremea cînd din batoze vor izvorî piraie de grîne, cînd vor geme carele sub povara cartofilor, ori a sfeclei de zahăr. Pentru ca să avem toate acestea din belșug, să muncim acum așa cum n-am mai muncit în niciun an. Stă în puterile noastre să obținem tot ceea ce năzuim ca oameni harnici. Bogăția depinde numai de munca omului, căci omul e cea mai mare bogăție a pămîntului.

Oameni ai muncii de pe ogoare!

Introduceți metodele agrotehnice înaintate! Nici o palmă de pămînt să nu rămînă neînsămînțată!

Dăm Bătălia PENTRU PÎNĂ

*Cînd semănam, în primăveri, pămîntul,
Ne-au biciuit și ploile și vîntul,
Iar domni umflați de somnul leneviei
Ne jefuiau tot aurul cîmpiei.*

*Nu, nu-i tot una țarina s-o ari
Ca rob bătut de spanț și de jîndari,
Sau ca stăpîn pe holde și pe boi,
Cum e mai nou pe-acea pe la noi.*

*Cucuta, pirul — le înmormîntăm
Și bucuroși prohodul le cîntăm,
Că nu vroim la ciorba țărânească
Să vină buruiana să prinzească.*

*Ne învățăm acum ca să trăim
Cu pîină albă, carne și cu vin.
Dar dreptu-i, zău, că la asemeni trai
Avem dușmani. Și-avem și noi un bai!*

*Doar nu-i destul să vrem să fie roadă
Și gata: cîinii-s cu colacii-n coadă.
O, nu-i destul o zdravăndă ședință
Și gata: am ajuns la biruînță,*

*Ci de la mic și pîn-la cel mai mare
Se cere luptă, luptă și-n cordare!
E dezertor acel ce nu s-avîntă
În bătălia pentru pîină sfîntă!*

*E-un obicei de-o vreme pe aici
Să n-așteptăm sosiri de rîndnici
Cînd semănam. Nici cucul la ureche.
Așa a fost în România veche.*

*Vreun lenevos cumva de pune vina
Ba pe pămînt, ba că nu-i bună clima,
Ba pe tradiția cîntului de cuc,
Să-l dăscălești că ăsta e năuc.*

*Iar la dușman, veghează, n-aștepta
Să-nșele glia cu sămînță rea,
Ci să mi-l pui să-și semene ogorul
Așa cum cere domnul nos! : poporul.*

*Nu-i timp acum de vorbă indulcită,
Dăm bătălia sfîntă pentru pîină!
Cit roata de la car pîină să fie
Și lingă ea bîrdaca cu răchie
Și porcul gras, gînsacul îndopat.
Așa vroim! Și-acum la semănat!*

GEORGE CIUDAN

Au răspuns chemării la întrecere

Țărani muncitori din comuna Spăluaca, raionul Aiud, îndrumați de către organizația de bază din comună, au început din vreme arăturile și însămînțările de primăvară. În ziua de 22 martie 1954, de pildă, peste 56 pluguri brăzdau ogoarele comunei Spăluaca.

Răspunzînd cu însuflețire chemării la întrecere a țărănilor muncitori din comuna Fărău, pînă la data de 22 martie 1954 s-au însămînțat în comuna Spăluaca 25 hectare cu grîu de primăvară și 2 hectare cu orz.

Printre primii care au ieșit la însămînțări se află Bozac Augustin, secretarul organizației de bază din comună, Gatea Traian, Brașoveanu Aron și alții.

Schița Simlon
corespondent

Sprrijinirea muncilor agricole — principala sarcină a căminelor culturale

Cu tot mai mult avînt se desfășoară de la un capăt la altul al țării lupta pentru recolte bogate. Milioane de țărani muncitori cu gospodării individuale, colectiviste și întovărășiți, împlinind priceperea cu hărnicia, știința agrotehnică înaintată cu practica îndelungată a muncilor agricole, lucrează ziua întreagă, iar uneori și noaptea pentru a executa însămințările cît mai devreme cu putință și cît mai bine.

La reușta campaniei însămințărilor de primăvară contribuie în mare măsură și miile de cămine culturale. Multe dintre ele au devenit adevărate case de răspîndire a științei agrotehnice. Se numără cu sutele acele cămine culturale care folosesc toate formele de ac-

tivitate în sprijinul măririi producției la hectar.

Mai sînt însă cămine culturale ai căror directori nu se pricep să organizeze o vie propagandă agrotehnică, care mărginesc întreaga muncă la conferințe, ce de multe ori nu sînt nici măcar îndejuns de legate de satul ori comuna unde se țin.

Scrisoarea trimisă de curînd către directorii de cămine culturale, semnată de tovarășul Stan Arsene, locțiitor al ministrului Culturii, arată limpede formele felurite de muncă ce trebuiesc folosite de căminele culturale pentru a sprijini campania însămințărilor și întreaga muncă pe ogoare. Scrisoarea dă o deosebită atenție invitării la căminele culturale a fruntașilor în

muncile agricole, pentru a povesti țăranilor despre felul cum și-au lucrat pămîntul de-au obținut recolte bogate.

Din repertoriul echipelor artistice, arată scrisoarea, să nu lipsească poezii, eîntece, piese de teatru care înfățișează lupta pentru o recoltă sporită și combat practicile înapoiate de lucrare a pămîntului.

Directorii de cămine culturale, muncii din toate puterile pentru a-i învăța pe producătorii agricoli să obțină în folosul lor și al patriei recolte mari!

Producătorii agricoli, cereți directorilor de cămine culturale să folosească toate mijloacele de care dispun pentru a vă sprijini în muncile agricole din primăvara și vara aceasta cu temeinice cunoștințe agrotehnice!

Un repertoriu legat de viața satului

Echipe de teatru din Cotic

Treburile gospodăriei agricole colective din satul Cotic, regiunea Iași cam schiopătau în ultima vreme. Chiaburii băgau zizanie printre colectivisti. Cîțiva colectivisti lipseau de la lucru sau munceau fără tragere de inimă. Organizația de bază P.M.R. din gospodărie și consiliul de conducere au cerut ca prin căminul cultural să se dea mai mult sprijin gospodăriei colective. Inimosul colectivist fruntaș Doru Gheorghe, directorul căminului cultural, a citit mai multe piese de teatru și a ales două pentru a fi jucate. Cele mai potrivite cu situația din gospodărie erau piesele de teatru: „Toamna se culeg roadele” și „Dulapul cu oglindă”.

După alegerea lor și împărțirea rolurilor, au urmat zile și nopți de repetiție. Pînă la începerea concursului echipelor de teatru era destul timp ca piesele să fie pregătite pe îndelete, dar gospodăria colectivă avea nevoie de ele cît mai devreme.

Cînd repetițiile mergeau mai greu, cînd un rol nu era jucat bine, convingător, directorul îl îndemna pe interpret să studieze omul din gospodărie sau din comună asemănător eroului din piesă.

— În gospodărie avem mulți colectivisti harnici, dar și cîțiva colectivisti prinși în mreaja uneltirilor chiaburești. Avem în gospodărie și cîțiva mai leneși, care trag mița de coadă. Și ei să se vadă în piesă.

La începutul lunii martie amîndouă piesele de teatru puteau fi jucate. Cînd, după o săptămînă, în sala de spectacole a căminului cultural s-au strîns oamenii din sat, mulți dintre ei s-au recunoscut în eroii piesei „Toamna se culeg roadele”. Iar duminica următoare cei 340 de spectatori au văzut în piesa de teatru „Dulapul cu oglindă” chiaburi asemănători celor din sat și unelte de ale lor, care săpau la temelie gospodăriei colective.

După aceste două piese de teatru treburile au luat alt curs în gospodărie.

Oamenii ce munceau o zi da și una nu, au început să vină regulat la lucru și să muncească cu sîrg. Rămînera în urmă în pregătirea și desfășurarea însămințărilor a fost lichidată în scurt timp.

Acum căminul cultural și brigada artistică de agitație pregătesc pentru concurs noi piese de teatru și scenete care oglindesc lupta pentru recolte bogate.

Căminul cultural sprijină campania agricolă de primăvară

Dacă mergi în zi de sărbătoare sau imediat după ce a înserat în satul Cara, raionul Cluj, și vrei să stai de vorbă cu vreun țăran, trebuie să-l cauți neapărat la căminul cultural. Printr-un program bogat căminul cultural a reușit să atragă la activitatea sa aproape toți țăranii muncitori din sat. Încă de la sfîrșitul anului trecut lupta pentru recolte bogate a fost grija de căpetenie a căminului. În afară de conferințele de popularizare a regulilor agrotehnice, conferințe în care s-au folosit cu pricepere exemplele locale de fruntași ce au obținut roade bogate, căminul cultural a ținut în fața țăranilor și referate despre pregătirile pentru însămințările de primăvară.

Dar căminul cultural n-a sprijinit pregătirile pentru însămințări și desfășurarea lucrărilor de primăvară doar prin conferințe. Toate formele muncii culturale au fost folosite în acest scop. Printre cîntecele, poeziile și piesele de teatru pregătite de echipa artistică în vederea celui de al treilea concurs al artiștilor amatori au fost multe cu conținut legat de lupta țăranilor pentru ridicarea nivelului lor de trai

pentru smulgerea a cît mai multe roade pămîntului. Acum, cînd lucrările agricole sînt în toi, brigada artistică de agitație execută în fața țăranilor, la locul de muncă, multe din aceste cîntece și poezii.

La cercurile de citit s-au studiat în colectiv broșuri agrotehnice și articole din ziare despre felul cum să fie muncit pămîntul pentru a rodi îndoit și întreit, iar pe marginea celor citite s-au angajat discuții.

Dar și mai important în activitatea căminului cultural este inițiativa luată nu de mult de a organiza întîlniri între colectivisti și țărani cu gospodării individuale și convorbiri în care fruntașii în obținerea de recolte bogate împărtășesc consătenilor lor cum au muncit.

Activitatea căminului cultural în pregătirea și desfășurarea însămințărilor de primăvară a început să dea roade. Vremea bună pentru însămințări i-a găsit pe colectivisti și țăranii cu gospodării individuale din satul Cara pregătiți și hotărîți să muncească temeinic pentru a obține recolte bogate.

Teofil Crăciun
corespondent

Abonamentele la revista „ALBINA” se pot face la oficiile poștale de la orașe și sate și prin factorii poștali. Un abonament pe timp de un an costă 7,50 lei.

Pe urmele materialelor publicate

• În materialul intitulat „Oamenii cu năravuri vechi” apărut în numărul 305 al revistei „Albina”, erau semnalate o serie de abateri săvîrșite de gestionarii Ion Enache de la centrul de lapte din comuna Șelaru, Marin Iatan de la centrul de lapte din comuna Vișina, Ion Pătrunjel de la secția M.A.T. a cooperativei Arefu, sucursala Căpățineni, referentul tehnic Zevedei din comuna Brăduț și agentul achizitor Aurică Păun de la Aprozar Pitești.

Sezistată de cele scrise în revistă, secțiunea comercială a sfatului popular al regiunii Pitești a cercetat la fața locului fiecare caz în parte și găsindu-le juste, a luat măsurile convenite astfel:

Gestionarul Ion Enache, care înșela pe producători la procentul de grăsime, gestionarul Marin Iatan, care introducea sare în

unt pentru a-l face mai greu și a-și însuși diferența de greutate, au fost îndepărtați din serviciu.

Aceeași sancțiune s-a aplicat lui Ion Pătrunjel, care se ocupa cu amestecul vinului cu apă și referentului tehnic Zevedei, care manipula cu întîrziere intenționată mărfurile ce trebuiau să ajungă la consumatori și venea deseori beat la serviciu.

În ce privește agentul achizitor Aurică Păun, acesta a fost retrogradat din funcție și mutat disciplinar pentru neglijență în serviciu.

• În numărul 308 „Albina” a publicat articolul „Mult stimată tovarășe Șorici”, în care era vorba despre munca președintelui cooperativei din comuna Tigveni, raionul Curtea de Argeș.

Sezistată de cele cuprinse în acest articol, Uniunea Regională a Cooperativelor de Consum

CE SĂ CITIM

Viață nouă în satele noastre

Editura pentru literatură politică
56 pagini, 25 bani

Culegerea de reportaje intitulată „Viață nouă în satele noastre” este de un mare folos țăranimii muncitoare în lupta pentru roade bogate, în lupta pentru schimbarea feței satelor. Scrise frumos, reportajele din această culegere vor fi citite cu plăcere de către orice om al muncii de la sate. Foarte interesant e reportajul: „Azi în Humuleștii lui Creangă” semnat de M. Popa.

Ovecichin V. și Fis G.

Agrotehnicianul colhozului „Poruncile lui Lenin”

Editura Cartea Rusă

În carte se povestește despre viața și activitatea agrotehnicianului sovietic Terenti Semionovici Malțev. Lucrînd cu multă tragere de inimă, aplicînd știința agrotehnică, Terenti Semionovici Malțev a contribuit în mare măsură la înflorirea colhozului „Poruncile lui Lenin”. Legînd știința de activitatea practică a colhozului, agrotehnicianul sovietic a reușit să descopere noi metode de muncă pentru sporirea producției.

Programul emisiunilor radiofonice speciale de îndrumare pentru căminele culturale

Emisiune pentru căminele culturale

Marti, 6 aprilie, ora 16, pe lungimile de undă 1935, 285, 261, 206: Despre alcătuirea unui program artistic.

Emisiune pentru coruri

Marti, 6 aprilie 1954, ora 19,25, pe lungimile de undă 1935, 285, 261, 206: Despre interpretare, cu exemplificarea cîntecului „În gospodărie”, de M. Neagu.

Emisiune muzicală pentru oamenii muncii de la sate

Vineri, 9 aprilie 1954, ora 18,15, pe lungimile de undă 285, 1935, 206, 397: Cîntece despre însămințări și muncile agricole de primăvară

din Pitești a cercetat felul în care președintele cooperativei Șorici, își îndeplinea sarcina de președinte al cooperativei și rezultatul a fost înlocuirea lui din funcția ce o deținea pentru delăsare în muncă.

• În numărul 309 al revistei „Albina” a apărut materialul intitulat „Acum și... altădată”, în care era arătat programul de lucru al gestionarului Dumitru Simion de la cooperativa din Căldărușanca, raionul Mizil. Dumitru Simion, un fost circiumar lipsea deseori de la cooperativă și chiar atunci cînd era găsit, se purta necuviincios cu țăranii muncitori ce veneau după cumpărături.

U.R.C.A.D. din raionul Mizil ne face cunoscut că s-au luat măsuri pentru înlăturarea acestuia din muncă.

La sfat cu fruntașii agriculturii

Razele soarelui dezmoțisără țărinele golașe. Vântul ca'd de primăvară topea ultimele pete de zăpadă. Pe ulițele satului Căciulați din raionul Snagov, grupuri de țărani se îndreptau spre căminul cultural, să se sfătuiască cu fruntașii din comună la cultivarea porumbului și a sfeclii de zahăr. Sala de festivități era neîncăpătoare pentru cei peste 250 de țărani muncitori aflați acolo. Printre ei se găseau și membrii întovărășirii agricole „I Mai”.

— Eu, tovarăși, mi-am cultivat anul trecut 75 ari de porumb de pe care am cules 2.250 kg., adică 3.000 kg. la hectar, — a spus întovărășitul Paraschiv A. Gheorghe. Dar această recoltă nu mi-a venit ca o mană cerească, ci am muncit chibzuit pământul. În toamna anului 1952 am făcut o arătură adincă de 25 cm. Iarna am dus pe ogor câteva care de gunoi de grajd pe care l-am împrăștiat peste țarină odată cu venirea primăverii și apoi am grăpat pentru a sfărâma bolovanii. Pe la începutul lui aprilie am însămintat porumbul în cuiburi așezate în pătrat, la o distanță de 80 cm. cuib de cuib. Și alți întovărășiți au aplicat această metodă. Porumbul semănat după această metodă nouă poate fi lucrat mai ușor și mai bine, facem economie de sămânță, iar planta are loc îndeajuns să absoarbă hrană și apă din pământ. Puteam să las distanță ceva mai mică între cuiburi, 70—75 cm. și poate că era mai bine.

Cînd porumbul a ieșit în 3—4 frunze, am dat o prașilă, iar peste vreo săptămînă am dat a doua prașilă, lăsînd numai o singură plantă la cuib, cea mai viguroasă. Am prașit după aceea pământul ori de cite ori a fost nevoie, iar cînd a venit vremea recoltatului am cules cea recoltă de 2.250 kg. care pentru mulți dintre noi pare mare, dar care ar fi fost și mai mare dacă întrebuițam toate metodele agrotehnice, printre care și polenizarea artificială.

Intovărășitul Paraschiv A. Gheorghe a arătat, de asemeni, și importanța prașilelor. „Eu mi-am păstrat un teren de 150 metri pătrați, pe care nu am făcut decît 3 prașile, un alt teren, tot de 150 metri pătrați, unde am făcut patru prașile, iar pe restul terenului, pînă la 75 ari, am făcut 5 prașile. De pe prima parcelă unde porumbul era slăbuț, am cules niște știuleți de 6—7 cm., de pe a doua știuleții erau de 12—15 cm., iar pe restul ogorului unde am făcut 5 prașile, știuleții erau de

25—30 cm., cu boabe mari și sănătoase, de-ți era mai mare dragul. Deci se vede limpede că prașila aduce spor la recoltă”.

Printre cei care au mai luat cuvîntul a fost și întovărășitul Tudor Ristea. „Eu am obținut de pe cei 75 ari semănați cu porumb, 120 duble, adică vreo 1.800 kg., ceea ce ar veni cam 2.400 kg. la hectar. Dar nu scoteam această recoltă dacă Ghiță Paraschiv nu mă povățuia să mai fac o prașilă porumbului. Căci pe la începutul lunii mai, în 1953, cînd plantele erau de 25—30 cm., după o ploaie care căzuse cu citeva zile înainte, pământul se zvîntase așa de mult, încît porumbul începuse să se gălbejească.

— Măi Tudore, — îmi zise Ghiță Paraschiv. — De ce nu mai dai tu o prașilă porumbului, că se usucă?

„La început am ris. Ce, nu era destulă umezeală în pământ de pe urma ploii care căzuse în ultimele zile? Dar văzînd că porumbul se ofilește din zi în zi, am ieșit într-o zi cu nevasta și i-am mai dat o prașilă. După citeva zile porumbul și-a revenit și a început să crească din nou, prinzînd culoarea lui normală. Am văzut cu această ocazie că ori cită umezeală ar fi în pământ, totuși atîta timp cît porumbul este încă fraged, trebuie prașit des”.

Și astfel rînd pe rînd, țărani muncitori Ion D. Filip, Sotir P. Barbu și Mihail Sănduc și-au împărțit din experiențele lor.

„Eu am șapte copii și numai 2 hectare de pământ, dar de cînd îmi muncesc pământul așa cum cere agrominimul, niciodată nu am dus lipsa bucatelor ca vecinul meu Mihail Zidărescu, oare, cu toate că are 6 pogoane, totdeauna trebuie să-și cumpere porumb pentru că nu-și muncește pământul cum trebuie. Anul trecut am obținut 2.500 kg. porumb de pe un pogon și jumătate, iar anul acesta cred că voi obține o recoltă mai mare, căci proba de germinație a arătat că boabele ce le-am ales de sămînță au o putere mare de încolțire, iar semănatul îl voi face la timpul cel mai potrivit”, — a spus țărănul muncitor cu gospodărie individuală, Mihail Sănduc.

★
Au trecut două zile de la această consfățuire. În aburul străveziu al dimineții se deslușeau ici-colo semănătorii. Pe tarlalele întovărășitelor, ca și pe ale țărănilor muncitori cu gospodării individuale, cîntecul muncilor de primăvară prindea tot mai multă viață.

Cultivă sfeclă de zahăr

Venind în sprijinul cultivatorilor de sfeclă de zahăr, sfatul popular al raionului Caracal s-a îngrijit să asigure cantitatea de 5.600 kg de sămînță, care a fost transportată la centrele de distribuție din 19 comune ale raionului și repartizată apoi țăranilor muncitori. De asemenea au fost puse la îndemîna cultivatorilor, prin cooperativele sătești, 30 de semănători.

Cultivînd pentru prima dată această plantă, țărani muncitori din raionul Caracal au cerut sprijinul inginerilor și tehnicienilor agronomi. Raionul a fost împărțit în 5 sectoare de care răspunde cite un tehnician. Fiecare sector cuprinde cite 3—4 comune, iar în fiecare comună se găsește cite un agent de cultură. Tehnicienii și agenții de cultură au sarcina de a urmări felul cum se fac însămintările și a

da sfaturi și îndrumări fiecărui cultivator în parte pentru respectarea regulilor agrotehnice. În urma acestor măsuri numărul contractelor pentru cultivarea sfeclii de zahăr a crescut mult. Gospodăriile agricole colective din raion au contractat o suprafață de 30 ha., iar după exemplul lor 1.376 de țărani muncitori cu gospodării individuale au încheiat contracte pentru culturile ce le vor recolta de pe 613 ha.

Printre comunele din raion care au contractat suprafețele cele mai mari sînt comuna Dioști, unde țărani muncitori au încheiat contracte pentru 200 ha., comuna Rotunda, unde 100 de țărani muncitori s-au angajat să dea recolta de sfeclă de pe 42 ha. Asemenea contracte s-au mai încheiat și de către țărani muncitori din comunele Radomiru, Redea și altele.

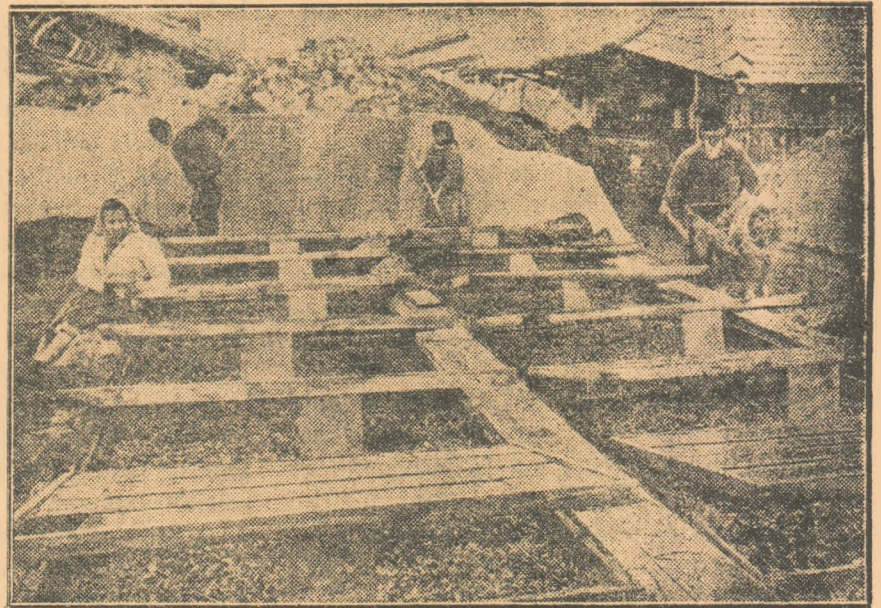
Pe ogoarele gospodăriei colective

În ziua de 11 martie, membrii gospodăriei agricole colective din satul Dumitra, raionul Năsăud, au pornit bătălia însămintărilor de primăvară. Numai în citeva zile, ei au însămintat 10 hectare cu grîu de primăvară și 5 hectare cu ovăz. Odată cu însămintările, colectiviș-

tii s-au preocupat îndeaproape și de îngrijirea culturilor.

Ei au grăpat 20 hectare însămintate cu grîu de toamnă. Fruntași în aceste munci sînt colectiviștii Dumitrean Gh., Coman Ion, Sot Ion și Finățean Ion.

Gh. Burză și V. Moldoveanu
corespondenți

Se apropie timpul săditului. Pentru aceasta, grădinarii își pregătesc cu grijă răsăturile.

În fotografie: țărănul muncitor Soare Gh. Ion din comuna Vidra, regiunea București, împreună cu familia lui lucrează la răsadnițe.

Comuna Podari din regiunea Craiova are un număr mare de animale. În fiecare an, în perioada de vară, o parte din numărul bovinelor și mai mult de jumătate din numărul de ovine din această comună pasc pe izlazul comunal în suprafața de peste 419 hectare. Din păcate însă, de cîțiva ani încoace, pe acest izlaz nu s-au mai făcut nici un fel de lucrări de întreținere. De aceea, aproape întreaga suprafață a pășunii este năpădită de fel de fel de buruieni, scaieți, mărăcini și îndeosebi de bozi. O parte din izlaz (circa 100 hectare), care se află pe coaste și dealuri, este aproape de nefolosit prin faptul că nu este curățată de tufisuri, lăstăriși și mărăcini.

Un alt lucru care face ca izlazul comunal să nu poată da o producție mare de iarbă este și acela că în fiecare an circa 100 de hectare sînt inundate de apele ce provin din topirea zăpezii și căderea ploilor. Cei trei agenți agricoli ai co-

Mai multă atenție îngrijirii izlazului în comuna Podari

munei, Dumitrescu Marin, Tănase Oprea, Gheorghe Matei, precum și comisia comunală agricolă, au stat nepăsători, crezînd că treaba se va face de la sine. Ei nu s-au îngrijit nici de îngrășarea izlazului, nici de grăparea lui în fiecare primăvară, pentru ca astfel iarba să poată crește mai bine. Toate acestea au făcut ca o parte din izlaz să fie secătuit și să dea o producție foarte slabă. Apoi pășunatul s-a făcut în mod nerațional pe întreaga suprafață de izlaz deodată.

Era de așteptat ca tovarășii din comitetul executiv al sfatului popular comunal să fi tras învățăminte din lipsurile avute în anii trecuți și să fi luat pentru anul acesta o serie de măsuri care să ducă la îmbunătățirea izlazului. Adevărul este însă că pînă la 27 martie nu se făcuse mai nimic în

această privință. Deși în planul comunei a fost prevăzut ca în primăvara aceasta să se însăminteze o parte din izlazul comunal cu diferite plante furajere, comitetul executiv nu s-a îngrijit de aprovizionarea cu semințele trebuitoare ca, iarbă de sudan, borceag, sfeclă furajeră, etc. Nici țărani muncitori cărora li s-au repartizat terenuri din izlaz pentru a fi însămintate cu lucernă și trifoi nu au semințele trebuitoare.

Pe de altă parte s-a planificat în mod cu totul greșit suprafața care urmează să fie însămintată cu plante furajere de către țărani muncitori individuali. Din suprafața totală arabilă pe care o are comuna, numai 45 hectare sînt destinate culturii plantelor furajere. Această lipsă este cunoscută și de tovarășul Anania Dumitru, tehni-

cian la sfatul popular al raionului Craiova, care răspunde de asigurarea bazei furajere și care pînă acum nu a luat nici o măsură de îndreptare a lucrurilor.

Este timpul ca în comuna Podari să se pună capăt cît mai curînd acestor lipsuri. Trebuie grăbite pregătirile pentru însămintările cu plante furajere ce vor fi făcute în acest an. Este bine ca în zilele ce urmează, comitetul executiv al sfatului popular comunal și agenții agricoli să mobilizeze pe țărani muncitori și tineretul în acțiunea de curățire a izlazului de buruieni, să fie astupate gropile și în special să fie grăpată întreaga suprafață de izlaz. E necesar, de asemeni, ca în cel mai scurt timp să fie făcut un canal pentru scurgerea apei provenită din zăpadă, mai ales că a și fost înecat o bună parte din suprafața de izlaz. De asemeni, trebuie procurată sămînța trebuitoare însămintărilor de plante furajere.

Vrăjitoru Ion
corespondent

Prieteni ai cărții agrotehnice

Era ceasul chindiei. De dimineață soarele se arătase prima dată după două săplămîni și nu se ascunsese nici măcar pentru o clipă în spatele norilor. Acum, cînd cobora spre asfințit, pe nesimțite de credeai c-a rămas agățat în virful copacului din dreptul fîntinii, pe cîmp se iviseră primele pete negre. De pe pămîntul dezvelit de zăpadă se ridicau încet, aburi subțiri. Pămîntul aburînd mi-amîntea jocurile din vremea copilăriei, cînd măsuram în fel și chip topirea zăpezii și croiam cu degetul scurgeri pentru apa strînsă în vreo urmă de vită. Mi-am amintit mai vîrtos de toate acestea zăbind într-o grădină ceva mai mică de un pogon, doi inși ce acopereau petele de pămînt cu zăpadă. Un orașan necunosător al treburilor de la țară ar fi luat munca lor plină de migală drept joacă.

Cel mai în vîrstă, un om de statură potrivită, trăgea pe negrul pămîntului zăpadă c-o greblă fără dinți, asemănătoare celei cu care gospodinele de la țară scot pîinea în ajun de cumetrie, cînd coc mai multă, în cuptorul ăl mare. Celălalt pe care mi-l închipuisem încă de departe tînăr, după iuteala mișcărilor, făcea același lucru c-o blăniță aidoma celei cu care zidarii drișcuiesc pereții. Așa i-am cunoscut cu cîteva zile-n urmă pe Ion Șerbănoiu și fiul său Aurel, doi dintre cei mai pricepuți cultivatori de cartofi din comuna Slobozia Moară.

Cînd am intrat în vorbă cu ei treaba era pe sfîrșite și-am pornit toți trei spre casă. Pe drum și acasă mi-au ținut un adevărat curs. Am ascultat multe lecții și conferințe cît am fost școlar, dar am scormonit zadarnic în minte să găsesc una care să-mi fi plăcut atît cît mi-a plăcut discuția despre cultivarea cartofilor.

— După straie pari a fi de la oraș și te-i fi mirat poate că acopăr pămîntul cu zăpadă. M-ai fi luat poate mai prost decît ăla care căra soarele cu banița în casă...

— Incerc să-i spun că nici prin gînd nu mi-a trecut, dar Ion Șerbănoiu mă opri scurt, poruncitor.

— Nu te-nghesui la vorbă. Dacă m-ai fi luat de prost nu mă miram... Doar sînt destui în sat care mi-au strigat: „Uite, mă, la Șerbănoiu că se pune contra cu primăvara“. Unii mi-au strigat fiindcă nu se pricep cum să lucreze bine pămîntul, alții — știi dumneata care — de ciudă c-o să scot la vară cartofi mulți.

— În drum spre casă am vorbit numai despre cartofi, dar ce era mai de seamă aveam să aflu abia în sălița unde m-au lăsat să aștept pînă au dat mîncare la vite, că inserase de-a binelea.

Pe masa din săliță erau rînduite frumos trei teancuri de cărți învelite în hîrtie de ziar, iar în perete, deasupra patului, un aparat de radio cu cască. Într-una din camerele vecine, mai mare de vreo trei ori decît sălița, se vedeau, prin ușa deschisă la perete, lăzile de cartofi pentru însămînțat.

Privirile mi se opriră asupra cîtorva cartofi de mărimi și forme diferite, așezați unul lîngă altul pe raftul de sus al unei policioare de care erau prinse etichete, cînd cei doi prieteni ai mei au intrat în casă fără să-i simt.

— Să știi, tată, că tovarășul nostru nu ghi-cește ce-i cu cartofii de pe policioară.

Așa era. N-apucasem să citesc etichetele; și cartofii de pe policioară, mai ales cei tăiați, ce se aflau pe un raft mai jos mi-ațîțau curiozitatea.

Tînărul luă de pe masă o carte.

— O vezi? O cheamă „Regulile agrotehnice pentru principalele plante de cultură“ și aici, începînd de la pagina 75, scrie despre cartof. N-o să-ți citesc că poate n-ai răbdare s-ascuți totul fiindcă de, nu-i vorba despre aducerea cartofilor în Europa și nici de europenii care n-au vrut să-i mînce de frică să nu se otrăvească.

— Nu-i mai îndruga băiatului povești c-o mai avea multe de iscodit despre cite le facem noi și n-are timp, îl dojeni tatăl. Să-ți spun eu ce-i cu cartofii ăștia că fiu-meu e lung la vorbă... În cartea pe care o are flăcăul ăsta al meu în mîna scrie că un cartof bun de semănat trebuie să aibă pe puțin 50 grame ca să răsară din el plante viguroase.

Primul cartof de pe poliță e mult mai mare și de aceea îl însămînțăm tăiat în două, în lung, cum îl vezi pe raftul de jos. Dacă este prea lung și subțire, cum e cel de alături, îl putem tăia și-n lat, dar atunci ținem seama să aibă fiecare bucată același număr de ochiuri. Cartoful al treilea e mai mic și-l însămînțăm întreg. În fiecare ladă am pus pentru încolțit cartofi la fel de mari. I-am ales din ochi după cartofii ăștia pe care i-am cîntărit.

— În timp ce-mi povestea despre cartofii de pe poliță, în cameră au intrat stăpîna casei și Iulia, mîndria familiei. Iulia a isprăvit astă toamnă școala elementară și acum învață la liceu, în București. În carnetul ei de note rar găsești pe pătrarul doi vreuna mai mică de cinci. La fizică și chimie, la algebră și științele naturale este aproape neîntrecută, dar se pricepe deopotrivă cu toți ai casei și la cultivarea cartofilor. De altfel o bate gîndul să urmeze agronomia.

— Privește cartofii aceștia! Sînt mari de l-ai putea tăia în două și cu toate astea nu-s buni de însămînțat. Primul e moale și sbîrcit, celălalt vătămat.

— Și printre cei puși la încolțit o să mai găsim răi — intră-n vorbă stăpîna casei. Peste o zi două îi scoatem afară și-i întindem într-un singur strat pe polată, în tindă, pe prispă, să

aibă mai mult aer și mai multă lumină. Nu-mai cartofii ai căror colți au să înverzească au destulă putere de germinație.

Am vorbit apoi despre întreținerea terenului, despre plantatul în cuiburi așezate în pătrat, despre încorporarea în cuib a gunoii de grajd putrezit, despre iarovizare, despre păstrarea umezelii în timpul verii și despre alte reguli agrotehnice pe care cultivatorul de cartofi Ion Șerbănoiu le-a învățat din cărți și le va aplica anul acesta.

— Cultiv cartofi de treizeci de ani. Meseria asta am învățat-o de la tata și el de la taică-su. Cu vreo doi ani în urmă mă credeam profesor, socoteam că semănatul cartofilor nu mai are taine pentru mine. Primăvara, înainte de semănat, mai aram odată pămîntul la 12 cm., că la adîncimea asta pun eu cartofii. Anul trecut pentru prima dată n-am mai arat și primăvara. Am trecut odată peste ogor cu cultivatorul de-am distrus buruienile și-am afinat pămîntul că prinsese scoartă. Am aplicat apoi și celelalte reguli agrotehnice și am scos cea mai mare recoltă de cartofi din viața mea. O jumătate de vagon peste recolta medie din sat. De aia buchisim și eu, și nevasta, și copilul, seara, după treburi, pe cărțile astea de agrotehnică. Vrem să cunoaștem și mai bine ce spune știința, ca anul acesta să avem o producție mai mare. Ba fiu-meu citește și altele, de știință mai înaltă, că vrea să urmeze universitatea prin corespondență, s-ajungă agronom.

Visul de-a ajunge agronom îl urmărește pe tînărul Aurel Șerbănoiu de acum un an, cînd l-a căzut în mîna prima carte de agrotehnică și-a început să-și încropească biblioteca.

Și mai are Aurel Șerbănoiu un vis, visul de-a da o producție record la hectar. În grădina din spatele casei a pregătit terenul să însămînțeze, pe parcele mici, de cîteva metri pătrați, felurite soiuri de cartofi, dîndu-le o îngrijire agrotehnică superioară. Tatăl său îl mai necăjește uneori, fără răutate:

— Oamenii se hrănesc cu cartofi, nu cu recorduri. Decît un record bătut pe o palmă de loc, mai bine de fiecare hectar două vagoane de cartofi.

M-am despărțit de familia Șerbănoiu tîrziu, cînd afară lumina numai albul zăpezii. La poartă, tînărul Șerbănoiu mi-a șoptit:

— Trei vagoane la hectar, atît vom scoate, atît să scrii.

Ion Șerbănoiu l-a auzit.

— Cît vom scoate scrii după recoltat. Scrie însă că în iunie voi valorifica prin cooperativă cartofii de pe un hectar. Asta-i sigur, asta să scrii.

Am pornit spre gară frămîntînd în minte tot ce aflasem în casa unui țaran muncitor individual, cultivator de cartofi. Ei știu multe despre cultura cartofilor. Și mai multe vor ști mîine, poimîine că toată familia învață într-una. Dar și eu știu mai multe. În casa familiei Șerbănoiu am învățat un pic de agronomie.

Marcel Broșteanu

„Pe drumul belșugului“

pictură de Gh. Florescu

Zin Patria Constructorilor Comunismului

Pentru o recoltă mare de sfeclă de zahăr

(Din experiența unei echipe cultivatoare de sfeclă de zahăr)

Echipa lui I. Mariniuc din colhozul „Kotovski”, raionul Ataki (R.S.S. Moldovenească) este o echipă fruntașă în cultivarea sfeclei de zahăr. Studiind experiența maștrilor recoltelor mari de sfeclă de zahăr din Ucraina, Kirghizia și Kazahstan și aplicând toate măsurile agrotehnice necesare, colhoznicii din această echipă dobândesc recolte mari.

Lupta pentru o recoltă mare începe încă de cu toamnă. În septembrie se începe aratul de toamnă cu tractoarele la o adâncime pînă la 32 cm. La începutul primăverii arătura de toamnă se grăbează în două rînduri, pentru a se reține umezeala. La două zile după grăpat se trece cu cultivatorul de-a lungul și de-a curmezișul ogorului. Înainte de această lucrare pămîntul se îngrășă cu gunoi putrezit.

Echipa lui I. Mariniuc dă o atenție deosebită pregătirii semințelor pentru însămînțare. Semințele se trec de două ori printr-o sită deasă, pentru înlăturarea celor mărunt, iar cele rămase se curăță de gunoi. Înainte de însămînțare, semințele se iarovizează și se tratează cu granosan.

Însămînțarea se face cu semănătoarele trase de tractor într-un timp scurt. Pe fiecare hectar se însămînțează cîte 35 kg. semințe la adîncimea de 4—5 cm. Odată cu însămînțarea se introduc îngrășăminte minerale. După însămînțare se trece cu tăvălugurile trase de cai pe toată suprafața însămînțată, pentru a reține umezeala.

De obicei, în cinci-șase zile semințele încolțesc. Fără a mai aștepta răsărirea deplină, se face o prașilă între rînduri. Zece zile mai tîrziu se face primul rîrit al sfeclei. Aceste măsuri ajută plantele

să se dezvolte mai bine.

După cinci zile de la primul rîrit se face un control, cu care prilej se lasă plantele pe rînd la distanță egală unele de altele. Această lucrare poartă numele de buchetat. Se lasă pe fiecare metru de rînd cîte 5—6 plante. Pe un hectar cresc 100.000—110.000 plante.

După primul rîrit și după control se face prima îngrășare suplimentară a plantelor cu îngrășăminte minerale (superfosfat și salpetru). După zece zile se face o nouă îngrășare iar la sfîrșitul lui iunie se face a treia îngrășare suplimentară tot cu îngrășăminte minerale.

De o mare însemnătate sînt epocile la care se execută diferite lucrări. Echipa lui I. Mariniuc însămînțează sfecla de zahăr la începutul primăverii, odată cu culturile de cereale timpurii. Echipa dă o mare atenție lucrărilor de întreținere a culturilor între rînduri. Așa cum arată experiența, aceste lucrări trebuie să se facă la o adîncime de 10—12 cm. Echipa lui I. Mariniuc lucrează pămîntul între rînduri cu prașitoarele trase de tractor, iar pe rînduri pămîntul se aținează cu mîna, cu niște sape speciale.

Sfecla de zahăr trebuie să fie dezgropată și scoasă la timpul potrivit. Ea se acoperă cu pămînt și se ferește de soare, ca să nu piardă din greutate. Pentru a păstra recolta în întregime, echipa lui I. Mariniuc recoltează sfecla de zahăr seara sau dimineața devreme.

Acestea sînt metodele de lucru ale lui I. Mariniuc.

An de an pe ogoarele colhozurilor și sovhozurilor din Belorusia lucrează mașini noi și perfecționate, fabricate de industria sovietică. Iată în fotografie un nou tip de mașini pentru însămînțat cartofii, sosit în această primăvară la S.M.T.-ul din Malodecinensc.

Din experiența cultivării porumbului în colhozul „Lenin” din ținutul Krasnodar

Anul trecut colhozul „Lenin” din Kuban a obținut pe toată suprafața cultivată cu porumb (820 hectare), o recoltă de 3.500 kg. boabe la hectar. Unele brigăzi de cîmp au obținut recolte și mai mari. Brigada întîia, de pildă, a obținut cîte 4.500 kg. la hectar.

O asemenea recoltă nu este o raritate pentru colhozurile din Uniunea Sovietică. Mark Ozernii în Ucraina și Terezia Gabovda în Regiunea Transcarpatică, de pildă, au obținut recolte de porumb de cîte 21.000—23.000 kg. la hectar. Însă în condițiile Kubanului, unde porumbul dă de obicei o recoltă de 1.800—2.000 kg. la hectar, recolta de 3.500 kg. la hectar pe o suprafață mare este o recoltă bună.

Ce măsuri agrotehnice au asigurat o recoltă atît de mare?

Se cuvine mai înainte să menționăm că colhozul „Lenin” este o gospodărie mare și puternic dezvoltată, a cărei producție este deservită de șapte brigăzi de tractoare de la S.M.T. Suprafața însămînțărilor din colhoz trece de 11.500 hectare, din care 6.270 hectare sînt însămînțate cu cereale.

În colhoz este bine dezvoltată și creșterea vitelor. La fermele colhozului se află aproape 600 cai, peste 2.000 capete de vite cornute

mari, 5.350 oi, 2.600 porci și peste 20.000 păsări. Pentru dezvoltarea creșterii vitelor și pentru ridicarea productivității lor este de mare însemnătate asigurarea unei puternice baze furajere. De aceea colhozul dă o mare însemnătate culturii porumbului, care este una din culturile furajere cu cele mai bune calități nutritive.

Porumbul este mai avantajos deoarece dă o recoltă de 1,5 ori mai mare decît orzul și ovăzul. Porumbul îndură mai ușor lipsa de umezeală din prima jumătate a verii, lucru ce se întîmplă de multe ori în Kuban.

În colhozul „Lenin” la cultura porumbului se aplică cele mai noi metode agrotehnice, cum și experiența înaintată a frunțașilor în agricultură.

O condiție hotărîtoare pentru obținerea de recolte mari de porumb o constituie însămînțarea lui în cuiburi așezate în pătrat. Superioritatea acestei metode stă în aceea că ea creiază condiții mai prielnice pentru hrănirea plantelor și permite să se mecanizeze complet lucrările de întreținere a cul-

turilor între rînduri, de-a lungul și de-a curmezișul. În acest an în colhozul „Lenin” porumbul se va însămînța pe toată suprafața în cuiburi așezate în pătrat.

Practica colhozului „Lenin” a arătat că prin aplicarea acestei metode, porumbul dă un spor însemnat de recoltă. Anul trecut, de pildă, pe un lot pe care porumbul a fost însămînțat după metoda obișnuită în rînduri, s-a obținut o recoltă de 2.750 kg. la hectar; în același timp, pe un alt lot, în condiții asemănătoare, porumbul însămînțat după metoda cuiburilor așezate în pătrat, a dat 4.560 kg. la hectar.

Pe loturile pe care urmează să se însămînțeze porumbul să se facă o arătură timpurie de toamnă la adîncimea de 25 cm. Odată cu arătura de toamnă se încorporează bălegar, cîte 18—20 tone la hectar.

De îndată ce se poate ieși în cîmp, se face grăpatul timpuriu de primăvară al arăturii de toamnă, pentru păstrarea umezelii înmagazinată din zăpadă. De cum se zvîntă puțin pămîntul, se face prima lucrare cu cultivatorul a arăturii de toamnă, iar cu o zi înainte

Colaborarea

dintre oamenii de știință și colhoznicii

Institutele de cercetări științifice ajută colhozurilor să-și sporească producția de legume, zarzavaturi și cartofi. Stațiunea legumicolă de selecționare din Gribov, de pildă, a luat sub patronajul său colhozurile și S.M.T.-urile din raionul Kuntevsk, regiunea Moscova. În acest raion se va crea o mare gospodărie de sere și răsadnițe. În primăvara acestui an colhoznicii vor sădi legumele, zarzavaturile și cartofii numai după metoda cuiburilor așezate în pătrat. Stațiunea din Gribov va aproviziona colhozurile cu semințe de soiuri noi de varză, morcovi, castraveți și alte legume, care se deosebesc prin numeroasele lor calități de gust și prin producție mare la hectar.

soi de grîu pentru pămînturile destelenite

Pe noile terenuri puse în valoare în Kazahstan, se va însămînța de preferință soiul de grîu tare „Ak-molinka-5”, obținut de selecționerii din R.S.S. Kazahă.

Plantele de acest soi sînt rezistente la boli și nu se scutură. Grîul are bobul mare și se deosebește prin bunele sale calități de morărit și panificație.

Recolta produsă de noul soi de grîu ajunge la 3000—3500 kg. la hectar.

de însămînțare, a doua lucrare. În felul acesta, boabele sînt introduse într-un pămînt bine lucrat, umed și afînat.

În condițiile de climă din Kuban porumbul se însămînțează în a doua jumătate a lunii aprilie, cînd pămîntul s-a încălzit îndeajuns. După ce încolțește porumbul, se dau îngrășăminte suplimentare: 100 kg. îngrășăminte azotoase și 150 kg. îngrășăminte fosforoase.

Întreținerea între rînduri în cursul verii constă din patru prașile cu cultivatorul de-a lungul și de-a curmezișul. Acesta este cel mai de seamă mijloc de luptă împotriva buruienilor și constituie o importantă măsură pentru menținerea în pămînt a umezelii, care este deosebit de trebuincioasă în cea de a doua jumătate a verii, cînd porumbul începe să dea în floare și să facă știuleți. În afară de prașit, se mai face de două ori plivitul porumbului cu mîna.

Porumbul se recoltează cu combinele. În felul acesta numărul brațelor de muncă se reduce de peste 20 de ori. În afară de asta, recoltarea porumbului cu combinele i-a dat colhozului „Lenin” posibilitatea să însilozeze în anul trecut 1.400 tone coceni de porumb.

S. NEBESNII

Răspunsul agronomului la întrebările cititorilor

Pregătirea terenului, a semințelor și semănatul porumbului

La redacția noastră au sosit numeroase scrisori prin care țărani muncitori ne întrebă cum se face pregătirea terenului, a semințelor și semănatul porumbului pentru a dobîndi recolte mari.

Le răspunde colaboratorul nostru, tovarășul inginer N. Șustier.

Porumbul are mare întrebuințare în alimentația oamenilor și în industrie. El servește de asemeni la hrănirea animalelor și păsărilor de curte. Iată de ce, el este o plantă agricolă de mare însemnătate economică, iar sarcina agriculturii din țara noastră este de a dobîndi recolte cât mai mari la această cultură.

Recoltele bogate și pătulul plin nu vin însă de la sine. Ele pot fi dobîndite prin muncă încordată, făcând după regulile recomandate de știință.

Astfel, țăranul muncitor cu gospodărie individuală Munteanu Teodor din comuna Ciugud, raionul Alba, a obținut 3.700 kg. porumb boabe la hectar; Spirea Iordache, țăran muncitor cu gospodărie individuală din Jegălia, regiunea Constanța, a obținut 3.200 kg. porumb boabe la hectar; în unele gospodării colective și întovărășiri s-au obținut recolte și mai mari.

Pilda frunțașilor trebuie urmată de întreaga țărănie muncitoare. Călăuzindu-se de învățăturile științei, aplicînd experiența frunțașilor agriculturii, fiecare țăran muncitor poate dobîndi recolte mari de porumb.

PREGĂTIREA TERENULUI

Pregătirea terenului are o mare însemnătate pentru dobîndirea de recolte mari de porumb. Această cultură crește bine în toate terenurile, însă rezultatele cele mai bune le dă în terenurile lutoase. Porumbul merge bine după cerealele de toamnă și cele de primăvară. Dacă porumbul se însămînțează după cereale — este necesar — după recoltarea acestor plante să facem dezmiriștitul. După aceasta, toamna, în august-septembrie, facem o arătură adîncă de 23—27 cm. cu plugul cu antetrușă.

Arătura făcută toamna tîrziu nu se grăpează, ci rămîne în brazdă crudă pentru a reține zăpada la adăpostul brazdelor.

Primăvara, grija cea mai de seamă a cultivatorului trebuie să fie aceea de a păstra cât mai multă umezeală în pămînt. De aceea, locurile arate din toamnă trebuie grăpate imediat ce pămîntul se zvîntă. Este bine, de asemeni, să se dea cu cultivatorul sau cu prășitoarea pentru a distruge buruienile și a menține pămîntul afinat. Prima oară se dă cu cultivatorul la o adîncime de 10—12 cm. și apoi la o adîncime de 8—10 cm. Dacă nu avem cultivatoare putem folosi și o grapă grea.

Cînd nu s-au făcut arături de toamnă, trebuie să se facă arături acum în primăvară, îndată ce se poate intra cu plugul pe loc, la o adîncime de 18—20 cm. Aceste arături trebuie grăpate imediat astfel încît pămîntul să nu piardă umezeala.

Folosirea gunoii de grajd ajută mult la îmbunătățirea terenului pentru a scoate recolte mari de porumb. Gunoiul de grajd trebuie să fie dat odată cu arătura adîncă de toamnă sau în primăvară. Se recomandă ca pentru un

hectar să se dea 15.000—20.000 kg. gunoi de grajd pentru regiunile mai secetoase din sudul țării și 25.000—30.000 kg. în regiunile din nordul țării.

CE SEMENI — ACEEA CULEGI!

Pentru a obține o recoltă bogată de porumb trebuie să folosim numai semințele de bună calitate și din soiurile cele mai potrivite pentru fiecare regiune. E bine ca alegerea semințelor să se facă încă pe cînd porumbul se află în cîmp. Acolo alegem noi știuleții de la plantele cele mai viguroase și cu rod bogat. Știuleții aleși se păstrează în magazii la loc uscat, atîrnați în șiruri pe sîrme sau sfori. Cînd se apropie vremea semănatului, se îndepărtează vîrfurile și cotoarele știuleților, lăsîndu-se pentru sămînța numai boabele de la mijloc.

Boabele de pe știuleți trebuie desfăcute cu mîna, pentru a nu le vătăma. Înainte de însămînțat e necesar să le facem proba de încolțire. Din 100 boabe puse la încolțit, cel puțin 92 trebuie să încolțească, altfel sămînța nu este bună pentru însămînțat și trebuie înlocuită.

Bune rezultate se obțin prin uscarea boabelor la soare timp de 2-3 zile înainte de semănat.

NICI PEA DEVREME — NICI PEA TIRZIU!

De mare însemnătate este alegerea datei cînd trebuie însămînțat porumbul. Dacă semănăm prea de timpuriu, cînd pămîntul este rece, sămînța clocește în pămînt și nu răsare, iar dacă e semănată prea tîrziu, pînă răsare sămînța vine vremea secetoasă și porumbul nu crește bine.

Semințele de porumb încolțesc și se dezvoltă bine atunci cînd primăvara, la adîncimea de semănat, pămîntul a ajuns să aibă temperatura de 8—9 grade deasupra lui zero. Pentru a nu greși data semănatului trebuie să cerem sprijinul

și sfatul inginerilor și tehnicienilor agricoli. Este bine, de asemeni, să întrebăm la stațiunile meteorologice, la gospodăriile agricole de stat, etc., care au instrumente necesare și pot da indicații bune în această privință.

Aplicarea pe scară cît mai largă a metodelor înaintate este o condiție de seamă pentru a scoate recolte mari de porumb.

Una din aceste metode este aceea a semănatului în cuiburi așezate în pătrat. Pentru aceasta terenul se marchează cu un marcator (o greblă mare de lemn) tras de un cal, trasîndu-se linii drepte la distanțe de 70—80 cm. una de alta în lung și în lat, așa încît să se împartă locul în pătrate.

La întretăierea liniilor, porumbul se plantează în cuiburi, cu sapa sau cu plantatorul, la adîncimea convenită (6-8 cm. în regiunile umede și 8-10 cm. în cele secetoase), punînd cîte 3-5 boabe la cuib. În acest caz folosim cam 15-16 kg. boabe la hectar.

Avantajele semănatului în cuiburi așezate în pătrat sînt mari. În primul rînd se obține un mare spor de producție la hectar. Plantele sînt așezate mai bine, nu se umbresc unele pe altele, sînt mai bine aerisite și luminate și folosesc mai bine lumina soarelui foarte necesară pentru viața lor.

Semănatul în cuiburi așezate în pătrat ușurează mecanizarea lucrărilor de întreținere. Prășitul culturilor se poate face în lungul și în latul terenului, cu ajutorul prășitoarelor mecanice, scurtîndu-se durata lucrărilor de întreținere și făcîndu-se o mare economie de brațe de muncă. În toate cazurile porumbul semănat în cuiburi așezate în pătrat a dat recolte mai bogate decît cel în rînduri obișnuite.

Despre celelalte reguli agrotehnice cu privire la întreținerea culturilor, recoltarea și păstrarea porumbului vom vorbi în alt număr al revistei noastre.

Pentru întărirea schimbului între oraș și sat

Zi de zi vezi pe membrii comitului consiliu de conducere al cooperativei din comuna Novaci, raionul Novaci, stînd de vorbă cu țărani muncitori și arătîndu-le însemnatele foloase ce le au cei ce și valorifică produsele prin cooperativă. Roadele muncii de lămurire ce s-a dus cu sprijinul organizației de partid în rîndurile țărănilor muncitori din Novaci n-au întîrziat să se vadă. Numai într-o singură lună s-au achiziționat 7.500 litri lapte, 83 kg. brînză, s-au contractat 4 mînzăți, 14 porci și 20 miei.

Mihăilescu Vasile
corespondent

★

Cînd a primit cei 2.000 lei avans pentru contractul încheiat spre a livra Aprozarului zarzavaturi, țăranul muncitor V. Ardeleanu din comuna Șerbești, raionul Bacău, s-a dus și a luat materialele necesare pentru irigarea pămîntului, precum și pentru construirea răsadnițelor.

De pe un hectar și jumătate cît a contractat, el va da Aprozarului ceapă verde, roșii, ardei, vinete și alte zarzavaturi. Ca și V. Ardeleanu au mai încheiat contracte și alți țărani muncitori ca Elena Nichita, pentru a livra 2.000 kg. ceapă, M. Măcăianu ce și-a luat angajamentul în contract să livreze 1.000 kg. mazăre verde și mulți alții.

V. Voicu și B. Feldman
corespondenți

★

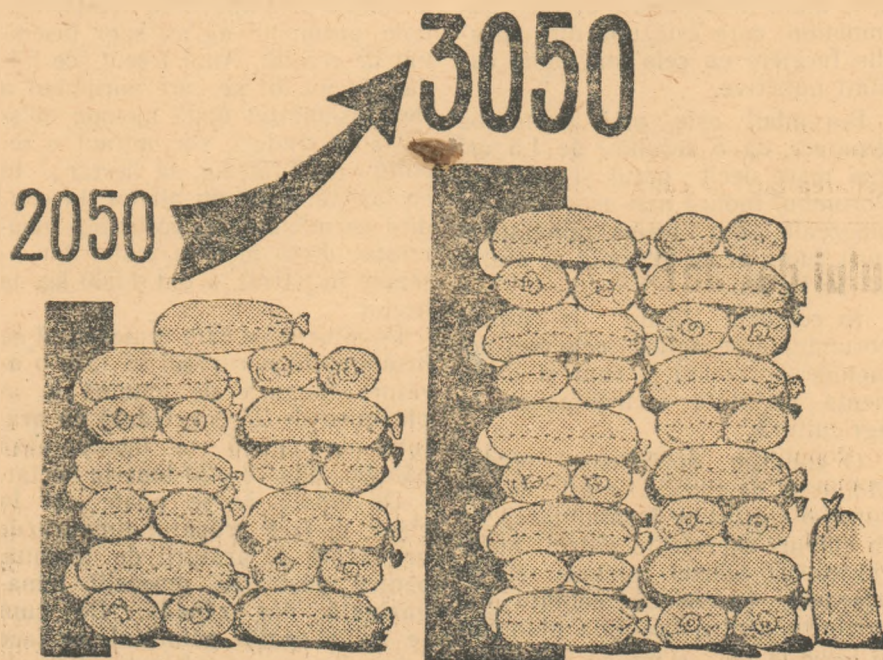
Țărani muncitori din satul Ungureni, comuna Munteni, raionul Tecuci, vin cu drag să-și valorifice prin cooperativă produsele ce le prisosesc. Printre cei ce au vîndut cooperativei prisosul roadelor muncii lor sînt Cîlmăn Ion, care a adus 220 kg. grîu, Tălmăciu D. 120 kg. floarea soarelui, Lovin Gheorghie 210 kg. floarea soarelui, Lovin St. 90 kg. floarea soarelui și mulți alții. Pe banii primiți ei și-au cumpărat apoi cele trebuincioase în gospodăriile lor: țigla, ciment, șine pentru roți, stofă, pinzeturi, etc. Toți și-au cumpărat unelte și materiale necesare pentru muncile agricole de primăvară, ca fiare de plug, cormane și altele.

N. P. Popa
corespondent

Aplicarea agrominimului aduce spor de recoltă

Graficul de față ne vorbește despre recolta de porumb dobîndită de Vasile Ghișoiu, țăran muncitor cu gospodărie individuală din

Cîlnic, regiunea Hunedoara, recoltă ce întrece cu 1.000 kg. boabe la hectar producția medie pe comună. Cum a muncit Vasile Ghișoiu?

În primul rînd, el a dat o deosebită atenție alegerii și pregătirii seminței. A ales știuleții din lan și i-a păstrat într-un loc ferit de geruri prea mari. Pentru însămînțat, Vasile Ghișoiu a luat numai boabele de la mijlocul știuleților și înainte de a le pune în pămînt le-a făcut proba de încolțire. A semănat porumbul pe un loc unde înainte fusese însămînțat grîu de toamnă, pe care l-a dezmiriștit îndată ce a strîns recolta de grîu. După dezmiriștire a îngrășat pămîntul, cărînd pe loc vreo 30 care gunoi de grajd. La 3—4 săptămîni după dezmiriștit a împrăștiat gunoiul și a făcut o arătură de 20 cm. Primăvara, cînd s-a zvîntat pămîntul a grăpat arătura. Cu două săptămîni înainte de însămînțare, pentru că nu a avut cultivator, a făcut o arătură la 7—10 cm. adîncime, urmată imediat de graparea terenului. Apoi a însămînțat porumbul. La întreținerea culturii a aplicat regulile agrotehnice recomandate, printre care și polenizarea artificială.

Declarația guvernului Republicii Populare Române cu privire la asigurarea securității colective în Europa

Guvernul Republicii Populare Române călăuzit în politica sa externă de dorința profundă pentru rezolvarea pe cale pașnică a problemelor litigioase și ameliorarea continuă a relațiilor dintre state, a acordat o deosebită atenție lucrărilor conferinței de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai Uniunii Sovietice, Franței, Statelor Unite ale Americii și Angliei, care au luat în discuție măsurile privind micșorarea încordării internaționale, problema germană și sarcinile securității europene, precum și tratatul de stat cu Austria.

Reluarea discuțiilor și tratativelor între reprezentanții acestor mari puteri a avut un efect favorabil în procesul de micșorare a încordării în relațiile internaționale, cu toată împotrivirea și manevrele cercurilor din S.U.A., Anglia și Franța angajate în politica de agresiune și înrăutățire a relațiilor dintre state.

Acordul la care s-a ajuns de a se convoca la Geneva o conferință cu participarea reprezentanților U.R.S.S., S.U.A., Franței, Angliei, Republicii Populare Chineze și ai altor țări interesate privind reglementarea pașnică a problemei coreene și problema restabilirii păcii în Indochina constituie un rezultat pozitiv pentru desfășurarea tratativelor internaționale cu participarea celor cinci mari puteri.

În legătură cu problemele discutate la Berlin, guvernul R.P.R., convins de răspunderea ce revine fiecărei țări în opera de apărare a păcii în lume, găsește necesar să se oprească în deosebi asupra propunerii guvernului sovietic pentru încheierea unui tratat general european care să rezolve problema vitală a asigurării securității colective în Europa.

Față de reinvierea militarismului revanșard și agresiv în Germania occidentală care face să planeze un pericol deosebit de serios asupra securității popoarelor din Europa, guvernul Republicii Populare Române vede în propunerea Uniunii Sovietice de încheiere a tratatului general european cu privire la securitatea colectivă calea cea mai bună pentru împiedicarea agresiunii în Europa, o garanție efectivă pentru menținerea și consolidarea păcii.

Principiile fundamentale ale acestui tratat sint pe deplin acceptabile pentru orice stat independent; ele pornesc de la ideea de egalitate a tuturor țărilor participante, de respect al suveranității lor naționale și nu îngăduie obținerea de privilegii și poziții dominante ale unor state în dauna altora.

Nu se poate ignora faptul că la conferința de la Berlin guvernele S.U.A., Angliei și Franței au luat poziție nu pentru securitatea colec-

tivă a țărilor europene ci, dimpotrivă, au perseverat pe calea divizării Europei și a formării, sub denumirea falsă de „comunitate defensivă europeană“, a unei coaliții militare agresive a șase state, având ca pivot Germania occidentală remilitarizată.

Promotorii politicii de divizare a Europei și de creare de blocuri militare caută să convingă lumea că nu există nicio posibilitate de colaborare între țările din estul și vestul Europei și că ele ar fi condamnate să se opună permanent unele altora, datorită diferenței dintre regimurile lor sociale.

Asemenea aserțiuni, făcute cu scopul să mențină și să mărească încordarea în relațiile internaționale, s-au dovedit lipsite de orice teme.

În vestul Europei, fruntași ai celor mai diferite partide politice recunosc astăzi în mod deschis că nici un pericol de agresiune nu se îndreaptă împotriva țărilor vestice din partea vreunei țări din răsăritul Europei și că, dimpotrivă, în Germania occidentală se aude tot mai des glasul militaristilor și revanșardilor germani care declară fără înconjur scopurile lor anexioniste față de vecinii din est și din vest ai Germaniei și planurile de a crea imperialismului german, sub firma „comunității defensive europene“, o situație dominantă și hotăritoare în Europa.

Devine astăzi tot mai clar că, față de acțiunile cercurilor agresive internaționale de refacere a militarismului german, care amenință deopotrivă atât țările din estul cit și pe cele din vestul Europei, colaborarea dintre toate țările europene este necesară și pe deplin posibilă.

Guvernul Republicii Populare Române, exprimând dorința poporului român profund atașat cauzei păcii, se pronunță hotărât pentru înfăptuirea securității colective a țărilor europene, împotriva divizării Europei și a refacerii focarului agresiv al imperialismului german.

După eliberarea sa, România a dus cu consecvență o politică externă inspirată din principiul cooperării internaționale, împotriva împărțirii lumii în blocuri ostile și a ațărilor războinice în care și-au pus speranța dușmanii libertății poporului român. Pentru poporul român opera de înfăptuire a unei vieți noi, de dezvoltare economică și culturală a țării, și cauza apărării păcii sint indisolubil legate între ele.

Poporul român nu poate uita că patria sa a fost totdeauna un obiectiv de acaparare și de subjugare al politicii de „Drang nach Osten“ a imperialismului german, ceea ce în primul război mondial a dus la invadarea țării de către armatele ger-

mane, iar în cursul celui de al doilea război mondial, până la sfârșirea războiului hitlerist, la pierderea totală a independenței României.

Țările invadate de Germania hitleristă ca și celelalte popoare europene și popoul german însuși au acum o experiență istorică peste care nu se poate trece cu ușurință.

Guvernul român consideră că în încheierea tratatului european de securitate colectivă propus de Uniunea Sovietică sint interesate atât țări ca Franța, Belgia, Olanda, Polonia, Cehoslovacia și celelalte țări din vestul și estul Europei, care în trecut au avut de suferit și în prezent sint din nou amenințate de imperialismul german, cit și toate țările care doresc ca în Europa să se instaurze o pace de lungă durată.

Încheierea acestui tratat coincide totodată și cu interesele poporului german, intrucit este vădit că un asemenea tratat ușurează în mod substanțial rezolvarea pe baze democratice a unificării Germaniei în calea căreia principialul obstacol este tocmai refacerea militarismului german susținut de guvernele S.U.A., Angliei și Franței, care constituie miezul așa zisei „comunități defensive europene“.

Guvernul român declară că Republica Populară Română este gata să colaboreze cu toate statele din Europa în cadrul unui astfel de tratat care dă o soluție eficace problemei europene celei mai arzătoare, problema feririi Europei de un nou război provocat de militarismul german sau de oricare alt agresor.

Încheierea unui asemenea tratat, care corespunde pe deplin prevederilor Chartei Organizației Națiunilor Unite, ar veni să contribuie la opera de menținere și consolidare a păcii în întreaga lume. Susținând încheierea unui tratat european de securitate colectivă, guvernul român înțelege totodată să intensifice colaborarea sa cu toate statele, să dezvolte relațiile de afaceri și schimburile culturale, în scopul menținerii păcii și securității internaționale, în conformitate cu principiile Chartei O.N.U.

Aceasta determină guvernul român să stăruie pentru a se pune capăt situației anormale și nedrepte create de Statele Unite ale Americii și alte guverne care împiedică admiterea României în Organizația Națiunilor Unite.

Guvernul Republicii Populare Române declară că este gata să-și unească eforturile cu toate țările care nu resping ideea securității colective, în scopul realizării principiilor fundamentale ale tratatului general european de securitate colectivă în Europa, convins că încheierea unui asemenea tratat nu poate fi decât în folosul tuturor statelor și popoarelor europene și servește cauza păcii în lume.

O nouă mărturie a sprijinului dat de Guvernul Sovietic poporului german

Uniunea Sovietică a dat zilele trecute o nouă dovadă că în politica sa externă se conduce neabătut după principiile egalității în drepturi și ale respectului independenței tuturor popoarelor. Noua dovadă este declarația Guvernului Sovietic cu privire la relațiile dintre U.R.S.S. și R. D. Germană.

Marea însemnătate a declarației Guvernului Sovietic constă în faptul că ajută poporul german să facă noi pași înainte pe calea dezvoltării pașnice, spre o Germanie unită și democratică. În declarație se arată

că Uniunea Sovietică stabilește cu Republica Democrată Germană aceleași relații ca și cu toate celelalte state suverane. Uniunea Sovietică va continua să mențină în Republica Democrată Germană numai funcțiunile legate de asigurarea securității, ca urmare a obligațiilor impuse U.R.S.S., prin acordurile celor patru puteri.

Citind declarația Guvernului Sovietic nu poți să nu te gîndești la politica pe care o duc guvernele occidentale în Germania apuseană. Potrivit așa zisului „statut de ocupație“, S.U.A., Anglia și Franța au

de gînd să-și mențină trupele de ocupație în Germania apuseană până în anul 2000.

Cu un uriaș interes a fost primită declarația Guvernului Sovietic de către păturile largi ale poporului german.

Punînd față în față politica sovietică și cea a puterilor apusene în Germania, poporul german își dă bine seama cine-i dorește binele și cine răul. Uniunea Sovietică, cu toate pierderile suferite din pricina agresiunii hitleriste, ajută poporul german să-și reconstruiască viața pe o bază pașnică și democratică.

O sărbătoare scumpă poporului maghiar

În viața poporului maghiar ziua de 4 aprilie 1945 s-a înscris ca cea mai mare sărbătoare națională Eliberarea Ungariei de către Armata Sovietică de sub jugul cotropitorilor hitleriști, a dat puțință forțelor populare, sub conducerea partidului comunistilor, să instaureze regimul de democrație populară. Cu cerindu-și pentru prima dată independența națională, Ungaria a trecut grabnic la înlăturarea inapoierei sale în care o aruncaseră clasele exploatare. Lecuind într-o vreme scurtă rănile grele pricinuite țării lor de către ocupația pustiitoare a hitleriștilor, îndeplinind cu succes sarcina refacerii și reorganizării economiei naționale, oamenii muncii din R.P. Ungară au dobîndit mari succese în construirea temelilor socialismului. Dintr-o țară agrară înapoiată, o țară a mizeriei, Ungaria nouă s-a transformat într-o țară industrial-agrară înaintată.

Prin munca plină de însuflețire a întregului popor muncitor, Ungaria democrat-populară are astăzi o industrie socialistă multilaterală, bazată pe dezvoltarea industriei grele. Încă în anul 1952 nivelul industriei R.P. Ungare era de trei ori mai mare decît în anul 1948. Poporul maghiar merge înainte cu pași repezi, înfăptuind obiectivele planului cincinal (1950—1954) care schimbă fața unor regiuni întregi din țară.

În cei nouă ani care s-au scurs de la eliberare, prefaceri adînci s-au întîmplat și în agricultura R. P. Ungare. Din inițiativa și sub conducerea partidului celor ce muncesc din Ungaria a fost înfăptuită reforma agrară. Cu acest prilej au fost împărțite 1.800.000 hectare de pămînt la 642.000 țărani muncitori. La îndemnul partidului, mulți dintre țărani muncitori maghiari au pornit pe drumul gospodăriei cooperatiste. Agricultura a fost înzestrată cu tractoare moderne și tot felul de mașini agricole.

Anul trecut partidul și guvernul au inițiat un program de măsuri menite să dea un avînt și mai puternic producției agricole. În ultimii trei ani au fost investite în agricultură 5 miliarde de forinți (monedă maghiară). În viitorii trei ani statul va mări de 2 ori și jumătate această sumă și va investi pentru dezvoltarea producției agricole suma de 12—13 miliarde de forinți. În următorii trei ani agricultura va primi 18.000 tractoare noi, astfel că parcul de tractoare se va ridica la aproape 30.000 de mașini. Un avînt necunoscut înainte au luat toate domeniile economiei naționale.

Cu 9 ani în urmă Ungaria era o țară înapoiată, în care stăpîni erau grozii și capitaliștii străini și în care poporul n-avea parte decît de amarnică mizerie. Astăzi, în Ungaria democrat-populară, poporul maghiar a devenit adevăratul stăpîn al țării sale.

Sărbătorind aniversarea eliberării sale, poporul maghiar își îndreaptă cu recunoștință gîndurile către marea Uniune Sovietică, cu al cărui sprijin neprecupețit și-a recăpătat independența și are puțință să-și construiască o viață nouă. Oamenii muncii din R.P. Ungară sint mîndri că țara lor, alături de celelalte țări surori de democrație populară, face parte din marcele lagăr al socialismului și păcii, în frunte cu Uniunea Sovietică, apărătoare neînfricată a libertății popoarelor.

ÎN ACUL „ALBINEI”

O discuție aprinsă la cooperativa din Turcinești

Primul a apărut un șobolan bătrîn, cu mustățile sure. Era dintre cei mai încercați și știa să folosească terenul ca un adevărat cercețaș. După ce a dat ocol încăperii, a chițăit de cîteva ori. La acest semnal au dat năvală în încăpere ceilalți șobolani. Atacul fu năpraznic. Din față... din spate... din flancuri. Nu se auzea decît gîfîitul „luptătorilor”, împletit cu scrișnetul măselelor. Iar bietele boabe de grîu, porumb și fasole, deși adunate în grămezi destul de mari, nu puteau face nimic împotriva năvălitorilor! Se mistuiau văzînd cu ochii!

— Fraților, de ce vă grăbiți așa? zise deodată un șobolan tînăr, lac de sudoare. — Ronțăiți pe-ndelete, că altfel ne cade greu la stomac.

— Mucosule, — strigă un șobolan cu experiență — ce știi tu! Prevederea e mama înțelepciunii. Oamenii sînt răi, măi băiete. Nici-odată să nu te joci cu ei!

— Așa o fi, — îndrăzni iar tînărul șobolan, — dar ăștia de la cooperativa Turcinești-Tg. Jiu sînt lasă-mă să te las. Intr-o zi țărani muncitori Bercea Ion și Hoțobac Gheorghe l-au întreat pe Bardan Ion, gestionarul: „De ce ți-neți cerealele aici prin cooperativă și nu le depozitați la loc mai sigur? Sînt șobolani...” Dar fiți fără grijă. Gestionarul a zis că asta e treaba lui Ion Năstoiu, președintele cooperativei.

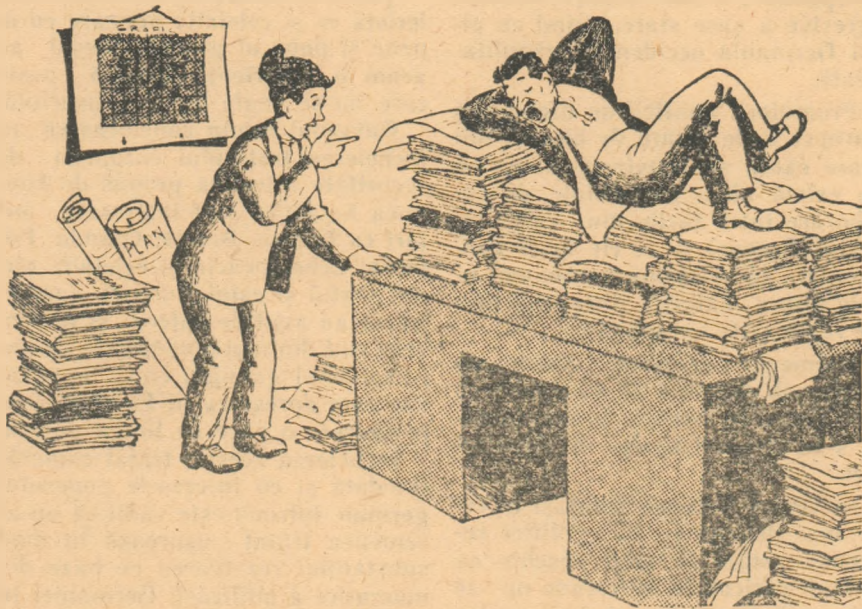
— Să știți că ni se infundă dacă ridică cerealele, — spuse cu teamă o șobolancă mai tînără și fricoasă.

— Nici o teamă. Năstoiu are alte treburi. Se tot cîstește cu vin în satul Cîrțiu și cînd scapă și mai nîmerește și pe aici, are grijă să se ocupe de alt vin, de vinul pe care-l aduce pentru domnia sa în servietă, spuse tinerelul.

— Nerușinatule, — se răsti atunci supărat șobolanul bătrîn, cercețașul. — Nu-i treaba ta să-l judeci pe președinte! Și în timp ce-l dăscălea furios pe tînăr, ceilalți șobolani s-au apucat să ronțăie boabele mai departe — de astă dată mai pe îndelete. Dar se gîndeau că avea dreptate și bătrînul: ori cum, nu erau în drept să-l judece pe președinte.

Cu mintea lor de șobolani și tot și-au dat seama că aceasta era treaba altora!...

Din cauza nepăsării salariaților sfatului popular al comunei Secueni, raionul Roman, lucrările de reparație a uneltelor agricole sînt întirziate, iar curățatul semîntelor nici nu a început.

— Școală bădie, să căutăm situația, că ne-o cere raionul!
— La ce mă mai scol, cînd știi prea bine că nu s-a făcut nimic?!

Carte poștală

Tovarășe director,

Am treizeci și cinci de cai putere dar nu prețuiesc nici cît două... mîrfoage. Am ajuns pînă și de risul copiilor. De cite ori trec pe lîngă mine, se suie deasupra-mi și cîntă. Fetele cîntă „Drag îmi e badița cu tractorul”, iar băieții „Ileuța tractorista”. Și poezii spun. Și parcă ar vrea să-mi facă în ciudă, toate despre tractoare și tractoriste. Spune și d-ta, că ești directorul stațiunii, cum să nu mori de rușine. De două săptămîni stau nemișcat. Adică nu chiar nemișcat c-a trecut un tractorist pe lîngă mine și m-a mutat vreo 50 de metri. Mai aproape de un plug de tractor cu cinci brazdare și de niște butoaie care de cînd stau nefolosite au ruginit deabinelea. Spune, tovarășe director, nu cumva soarta plugului e și a mea? Ar fi păcat zău, că-s nou,

nou. Aș dudu arînd și afinînd pămîntul, l-aș face numai bun de semănat de-ar fi cine să-mi înlătore betșugul de la radiator. Nu-i mare lucru. Un fleac.

Scuză-mă, tovarășe director, că vă supăr pentru un fleac, dar vezi că pentru asta stau degeaba cu cei treizeci și cinci de cai putere ai mei și-s mulți țărani în raionul Brăila care au nevoie de ei.

Vă salut, tovarășe director, și aștept... Să nu credeți c-aștept răspuns scris la această carte poștală... Aștept pe cineva să mă repare. Dar cît mai curînd, că muncile agricole de primăvară nu sînt răbdătoare ca mine. Ele n-așteaptă.

Tovarășului director al S.M.T. Romanu, regiunea Galați de la

Un tractor părăsit în satul Oancea, raionul Brăila

Strigături

Mărta-m-aș mărta
Însă nu cu dumneata
Că ții vaca în poiată
Flămîndă, neșăslată

Iu, iu, iu, feciori, feciori
Pînă-i lumea să nu mori,
Ziua-n luncă, la arat,
Seara-n prag, la sărutat.

Săptămîna

Așa s-a pomenit de cînd știu eu:
Duminica tot omul să petreacă
Iar dacă s-a cam întrecut o leacă,
A doua zi se școală foarte greu.

Și dacă te-ai trezit pe la nămiezi
Cînd soarele-i pe cer de șapte sulii,
Îți mai rămîne să te plimbi pe uliți
Că ziua-i dusă: ce să mai lucrezi!

Să-ncepi de marțea munca pe ogor?
Cine-o pornește tocmai marți la drum?
C-asa-i făcută marțea; nu știu cum
Dar marțea parcă n-ai la muncă spor.

Miercuri e zi de tîrg la noi, devale;
Să nu mă duc și eu, cum s-ar putea?
Te vezi cu unul, altul și așa
Cu vorba punem trebile la cale.

O-ncep de joi că mi-i mai la-ndemînd;
M-am odihnit și n-o să-mi vină greu,
Dar stau pe gînduri și mă-ntreb mereu:
S-o-ncep de la mijloc de săptămînd?

O las pe vineri... însă e păcat
Că-i zi de post și zi de rugăciune
Și dacă e să crezi tot ce se spune,
Se-mbolnăvește boul la arat.

Iar sîmbătă mai vād și de ale mele;
Afară de-asta nu s-a pomenit
Să-nceapă omul lucru la sfîrșit
Și... sîmbăta mai sînt trei ceasuri rele

Iar dacă nu am ce băga în burtă
Și dacă nu pot s-o urnesc din greu,
In nici un caz de vină nu sînt eu
Ci săptămîna că-i crotă scurtă

FLORIN IORDACHESCU

Au pomenit pînă au ajuns... de pomină

Mare fierbere la cîminul cultural din Cîndești, raionul Buzău. Zeci de tineri și vîrstnici, artiști amatori, au venit să repete pentru a se prezenta cît mai bine la concurs.

— Ce facem, tovarășe director, că e ora 9?

— Mai așteptăm puțin — răspunse directorul cîminului — poate că toluși va veni unul din învățători să dirijeze corul!

În acest timp tot în fierbere erau și cadrele didactice, dar nu pentru a merge la repetiții, ci cu totul în altă parte.

— Hai Gligore, fă-te odată gata, că ne-o ia înainte familia Oprea — zise, includată Aurelia Mihai, soția domniei-sale.

Cînd au ieșit pe poartă s-au întîlnit și cu Nistor Virginia și Arsenie Julieta, colege de învățămînt.

— Bună seara șetelor, spre cîmin?

— Da de unde, altă treabă n-avem? Descurcă-se singuri. Azi e sîrbătoare și... Sîntem invitate la Florica, la mucenici. A aranjat o sindrofie...

— Pe cînstel! Apoi dacă-i așa, sîntem tovarăși de drum și... de sindrofie. Dar hai mai repede, că ne luarăm cu vorba și deh, sînt 44 de sfinți... N-ai cînd să bei pentru toți că noaptea-i scurtă!

★

— Bună seara, draga mea. Bine te-am găsit.

— Bine-ai venit. Poștiți domnilor.

Și primitoarea gazdă nu mai conțenea cu amabilitățile.

La masă locurile jură ocupate după vîrstă și gradul de vechime în învățămînt. S-a servit felul întii mucenici cu repetiție, apoi s-a trecut la numărarea paharelor pentru pomenirea mucenicilor, neamuri mai apropiate sau mai depărtate, pentru a ieși la număr 44.

— Apăi... să le fie iertate păcatele — ridică paharul Grigore, picurînd pe covor din paharul plin ochi, semn de înaltă evlavie față de neamurile răposate.

— Și să fie primit — zise gazda, care a avut grijă ca „mucenicii” să nu ducă lipsă de umezeală.

— Noroc tizule — și Grigore Mihai ciocni pentru a nu știu cîta oară cu Oprea Mihai. Uitase de mult numărul mucenicilor pomeniți...

Și femeile le țineau hangul.
— La al cîtelea mucenic ai ajuns Verginico?

— Eu?... Mi se pare că la... lasă că nu mai știu. Se cam învîrte casa cu mine...

— Stați așa. Cît pe-aci să-i uităm pe sfinții Procopie și Ghenadie: bine că mi-am adus aminte. Să le fie de bine... și nouă la fel... noroc tizule! și Grigore îl luă pe Oprea de gît, apoi dădu tonul: „Toldeauna, toldeauna... să bem... vinul... și cîntecul fișni aidoma vinului din carafă.

Dimineața, o căruță cu doi boi, mergînd la pas, încărcată cu „mucenicii” învățători, descărcau la școală pe acei ce trebuiau să predea în această zi elevilor lumina învățaturii.

Să mai zică cineva că învățătorii din Cîndești nu activează!

RACHIERU ZAHARIA
corespondent